

i sin Helhed. Men det uhyggelige Ord „Bagrod“ blev staaende. Men jeg haaber, som sagt, at den Velvillie, der var til Stede i det andet Thing overfor det tidligere Forslag, ogsaa vil vise sig overfor dette lille Forslag. Thi det skal siges til det andet Things Ros, at det viste sig meget, jeg kunde næsten fristes til at sige overdreven velvillig overfor Forslaget. Jeg vilde ønske, at begge Thing vilde vise samme Velvillie overfor dette lille Forslag, som Landsthinget i Fjor viste overfor Hovedforslaget, og jeg er vis paa, at naar man gennemgaar Forhandlingerne fra i Fjor, og navnlig Foredragene af en Del af Medlemmerne, vil man erkjende, at det var Meningen, at Ordet „Bagrod“ skulde forandres til „Bagrind“, og at det var en Misforstaaelse af den ærede Ordfører, naar han mente, at det var en Trykfeil. Jeg anbefaler derfor Forslaget og beder Thinget om at faae det hurtigt fremmet her, og jeg vil tillige bede om, at man til dette Lovforslag ikke foretager flere Forandringer end dem, vi mene at kunne faae gennemførte i det andet Thing. Men hvad der end kan siges om Fiskeriloven, vil den selvfølgelig vække Uvillie hos Nogle og Glæde hos Andre, og derfor skal man være varsom med at forandre Bestemmelser, førend Loven er prøvet.

Dalsgaard: I Motiverne til det foreliggende Lovforslag staar, at man ved Behandlingen af Fiskeriloven i Fjor fra alle Sider forudsatte, at naar der var vundet nogen Erfaring angaaende Lovens Virkning, maatte der blive Spørgsmaal om en mere eller mindre omfattende Revision af dens Bestemmelser, idet man ingenlunde burde gaa ud fra, at det strax skulde vært lykkes at træffe det Rette paa forskellige af de Omraader, der hidtil ikke have været ordnede ved Lovbestemmelser. Med Hensyn til de Bestemmelser, der i Fjor blev truffene angaaende Stinfjordsfiskeriet, tror jeg i ethvert Tilfælde, at to af disse langtraaede have truffet det Rette, ja at de endog ere meget uheldige. Det er nemlig mange Fiskeres Overbevisning — en Overbevisning, der er støttet paa de Erfaringer, de i en længere Aarrække have gjort — at disse Bestemmelser vilde medføre et meget betydeligt Afbræk i det økonomiske Udbytte, som Fiskerne kunne have

af Fiskeriet, men da jeg ikke tror, at der fra andre berettigede Hensyn, fra Hensyn til andre Fiskerier — det er Malefiskeriet, her er Tale om — eller til Ynglen, kan fremføres Noget af væsentlig Betydning for disse Bestemmelseres Bibeholdelse, haaber jeg, at Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer maa kunne enes om i Klar at rette dem, da vi nu skulle til at ændre paa den i Fjor vedtagne Fiskerilov alligevel, thi der foreligger — ikke siden Lovens Itraadelse, men fra Tiden forud — tilstrækkelige Erfaringer for, at disse Bestemmelser ere uheldige. Det er Bestemmelsen i § 30 om Forbud imod ved Brug af Bøtvaad at bruge Slæbeantere og Bestemmelsen i § 32 om, at det er forbudt ved samme Vaad, at have Dragelinen længere end 25 Favne. Det er disse to Bestemmelser, jeg sigter til. Jeg er overbevist om, at jeg ikke siger for meget, naar jeg siger, at der er Hundreder af Fiskere, som ere meget bekymrede for deres økonomiske Fremtid netop paa Grund af disse to Bestemmelser, og som have den Formening — den er, som sagt, støttet paa den Erfaring, de have gjort — at, dersom disse Bestemmelser skulde opretholdes, vilde det medføre et saa betydeligt Afbræk i Fiskeriudbyttet for Fiskerne, at de helt vilde blive ruinerede. Det er ganske vist ikke alle Stinfjordsfiskere, der have denne Opfattelse. Det er f. Ex. heller ikke en Gang Tilfældet med alle Fiskere i min Balgkreds, Salling, Fiskerne i det sydvestlige Salling finde, at de nok kunne bruge Bestemmelserne; Fiskerne ved Sallingssund vilde helst have disse ændrede, dog tillægge de dem ikke større Betydning, men Fiskerne i det nordlige og østlige Salling og paa Fur have den Opfattelse, jeg før nævnte. Det er heller ikke saa sjælt, at der kan være forskellige Opfattelser om disse Bestemmelser; thi Forholdene paa de forskellige Fiskeripladser kunne være forskellige. Strømførholdene ere forskellige, og særlig ere Dybdeforholdene forskellige. Det er Noget, som er selvindlysende, at en Drageline, som kan være lang, nok paa grundet Vand, ikke altid er lang nok paa dybt Vand. Paa Vand indtil 3 Favnes Dybde kan en Drageline paa 25 Favne være meget passende, men paa Vand paa indtil 8—10 Favnes Dybde er en saadan Drageline altfor kort, og det synes ogsaa